

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

och således bebröfvelse, fruktan och håpenhet dämpas och undertryckas. Söversättningen utlöswas, så wida mögeligt är, tydlig och begriplig; men klingande, frusade, konstlade ord, och ester nyare smaken ljudande, samt afvassade talesätt och meningar, löfwas icke: man är nögd, at uti et trä- eller ler-kärl så söwers lemna en kostbar pärla, ehuru den sig bätre stigar i en lysande insatning af guld. Obehageliga tidender hafwa ej sållan oröat och bekymrat oss: en swär och nästan ödräglig tid har på det hårdaste tryckt och plågat almänheten; förhopning af et lyckligt omfläste har ej lite upmunttrat söversättaren, at, wid d. t. an påstående bebröfveliga tidsvarf, söwerslemna Konsten at städse glädja sig och wara nögd, en konst, som wisar bekymrade sinnen et sätt, at behålla en waragtig frögd, under de swäraste utwärtens lidelser. Skulle Götteborgs Inwånare tåttas, medelst ömning pränumeration, ytra et benäget bijall, så blirwer det både en lär belöning, och et nytt ämne för Söversättaren, til fördöfelse af sagnad.

En träbygning, upbyggd i förledet år, på Gården Berg i Östmarks Soken, utbjudes til salu: byggnaden består af 5 kamrar, sal, kök och förstuga, wal inrättade, men ömvedde; om priset kan med ägarinnan, Fru Camererstan Fehman, på Ammonäs i Forghilla Soken, accorderas.

Wagnar, chaisar, rid- och cajol-sadlar, item selar, coffertar, säng-säckar, bekläddes stolar, madrasser, läder-ämbar, tass- och synals-böcker, rakettisföder, tobaks- och puder-pungar, wärje- och hirtes-fångare-gehång, och et litet parti tagel, saffianer och pistoler m. m. finnes til salu hos Sadelmakaren Johan Fock.

Et stickeligt Fruentimmer, som, jämte det hon tjent hos Herkap, för hushållerska, äfwen öfwar barn uti läs- och skonsten, ästundar condition här i Stad den hos något hederligt folk: underrättelse gifwes, där detta tryckes.

Götheborgska Becko-bladet.

Torsdagen, den 29 Augusti, 1765.

Slutet af Moralite Phantasier.

En stor själ granskar sakernas egentliga beskaffenhet, innan hon gifwer sit samtycke, och tror aldrig blindwis, eller på andras råkning. Om twiswelagtiga talesätt, hwilka näppligen betyda något, gå för ojäfagtiga själ hos de fleste; så gör en Philosoph sig mödan, at helre besinna, hwad han säger och hörer, än ledas af fördomar. Det gifwas många meningar, antagne såsom trosartiklar, ehuru de förråda både mycken orämlighet, och inwärtens stridighet. Men icke des mindre äro dyllike förutfattade tankar så stadgade här och där, at mången, som äger godt förstånd i andra saker, wil heldre mista sit käraste i werlden, än twisla om deras rigrighet. Ly så wida förnusters egenstaper oughörligen, fast ej altid wisligen, användas, at ej underligt, at de flesta människor, som genom låtja, eller i brist af tid, insigt och andra orsaker, ej kunna på egen hand esterspana sanningar, antaga lånte satsar, som tjena för bewis undertiden, men ej altid. Den oändeligen

deligen wise Guden har utrustat människjan med förmåga, at upträcka, antaga och behålla sanning, om des egenheter rätteligen användas: afwen som han ouslöfligen sammanfogat dessa gåfvor med almån sålhet, och gjort utöfningen ouslöflig för samhållen. Ja, de hafwa någon ting i sig så oförlikneligen dråpeligt, at de skålligen må kallas Skaparens mästestycke: dem forutan skålle hela naturen förmågt.

En stor själ är en wåldig borg emot bakdånare. Man öfwerwinnet sådana människjor genom höflighet, hwilken kommer dem at ångra sig; genom et försigtigt upförande, hwilket tystar munden på dem; genom jag wet ej hwad för ådelhet, som kommer dem at blygas, utan at deras sel ådagaläggas. Dylika reglor äro wisseligen för-ente med en stor själ. De pryda wår wandel, och witna om wårt inre. Däremot föra bakdånare et annat lefwerne: like satan, tro de, at en Gud är til, och båswa: ty de utspy dageliga försmådelser, och förråda sin näste. O! j usle welkingar, som smidjen edra wapen i mörkret, at wid tilfålle mörda edra med-människjor, hwar före speglen j eder icke uti stora själar, efterföljen deras omweldige lagar, skyn förtal, och lären kånna eder selswe?

En stor själ är selswa godheten, hwilken af alla dygder är den största, emedan den är Guda-lif; och den förutan är människjan et listigt, ondt och förbannat Skades-djur, mycket wårre än rof-djur. Godheten bjuder of at göra alle godt,
utan

utan at mistaga sig på råf-anfigten, och falskhet: ty smikran och förskålda åthåswor förleda snart en redlig mans hjertelag. Godheten gifwer ej heller Åsopi hane en juwel, som är förnögdare och lyckeligare med et hafre-korn. Huru stadfastes denna sanning i selswa werket? Den Högste låter regna och solen skina, både på onde och gode; men han låter ej regna wett, ej heller dygder skina lika på människjo-skågret. Lika som en owanlig böjelse til godt hos en stor själ finnes, så gifwes en onaturlig böjelse til ondt hos en hop människjor, hwilka ej unna någon annan något godt. En måttelig ondskå wisar sig i twårhet, ohjelpsamhet, obenågenhet, m. m. men den större alskar af sig hat, afund, hämd och förråderi. Sådana människjor hafwa sin största glådje i andras motgång, och lägga ouslöfligen sten på bördan. De äro människliga misfoster, som, like en Nero och Caligula, skulle wisa den öfriga werlden, huru långt ondskån mögeligen drifwes.

En stor själ kan aldrig förledas til afund; och i sanning utmärkes därigenom et ådlare sinnelag. De som selswe ej åga någon dygd, afundas öfwer andras. Ty som de ej unna sine medborgares hedder; så skå de, at åtminstone utplåna glansen däråf, på det de måtte så wida anses för deras likar. Men huru mycket ådlare är det ryftet, som grundar sig på redlighet? Bort alle j, som liknen Österländske Tyranner, hwilke låta afdaga taga bröder, söner och slågtingar, för at behålla sig wid regeringen!

En skwallersam och frågwis människa är gementligen afundsjuk: ty det är ogörligt, at weta mycket af andras lyfter, när hwar och en föder sina egna: därföre följer nödwändig, at en dylik människa allena är nyfiken, at fråga efter och tala om andras: ty afund är en böjelse, som swärmar från hus til hus, som höres i alla gator och gränder, och är ej hemma. Hon är den wederskyggeligaste och fördärfweligaste af alla laster: därföre tilägnas hon i synnerhet fatan, hwilken kallas afunds-anden, emedan han får ogräs ibland hwetet om natten.

En stor själ arbetar både på egen och andras kannedom: den är dygdens oöfwerwinnerliga fåstning, och kan hwarcken blifwa upbläst, eller förlagd, af lyckans omskiftelser. Med få ord, hon är ståndagtig, oförskräckt, och förnögd inom sig sjelf. Om man allena kunne fåda en stor själ, och se, huru den prälar i dygde-dragten; så skulle wi fåta ej lyckelige den stunden, och önska at wara i samma belägenhet. Så mäktig är dygden, och så nådig är Förshynen, at hwar man har et ljus inom sig sjelf; hwilket wi alle röne och erkänne, fast ej alle följa det samma. S. D.

Slutet af Satiren eller Table: Kristen.
(se No: 34, sid. 282)

Ei så, min Damon, bör du wara klädd och prydd,

Om du i werlden wil bli älskad, wördad, lydd.
Gack, kläd dig i din skrud, och häng på dina kläder
En kappa, gjord med konst, och efter alla wäder.
Därmed

Därmed wi löpe fring och öfwerale i Stan,
At narra människor, och kanske sjelfwe S. S.
Wi gå på Bewisen först, där millioner ramla:
Af Crösus sku wi där et duffen werlar samla.
Då går det wist ej an, stå raker som en spik:
Här sku wi buga ej, ty Crösus han är rik.
Men känner du, min wån, wäl Handels- Ets-
quetten?

Hwad är en Adelsman, fast utaf älsta ätten,
Där han ej lurar ut en C = = handelsfång?
Han aldrig ärad blir i denna täcka gång.
Från werel-banken går man up til loftet höga,
Där Themis skapar lag med oförbundet öga.
Hon war i forna dar en arm och usel tof,
Då hon med slutten hand blott dömd om en bof.
Nu har hon bättre lärt: hon werel-coursen känner:
Och Perus grufwo-folk är hannes lägt och wänner.
Ej finnes mur så stark, som hon ej bryter kull,
Med en formalitet, blott för et stycke mull.
Från detta stolta hus med snälla steg man hastar
Til rymden, där wi se soldater, fist och qwastar,
Af nästan lika art: ty alt til salu är
För malm, som både Swensk och annan prägel
bär.

De fäcke Martis Blå, i rostigt järn och pantsar,
I sticket för = = * ge sina swärd och lantsar.
Så tänker man i fred; och deras Höfwijsmän
Förstå sig icke på at luktat kruttrök än †.
M m 3. Min

* Här war Manuscriptet litet skämt, och jag gissar
egerna.

† Här talas om Militairen i Monomotapa.

Min Damon, trotna ej, at längre med mig sölja:
Jag ingen enda wil af tidens seder bölja.

Rom, låt oss söka up, at du må lärder bli,
En Schola för alt wett, en Spel-Academi.
Den wirre Hudibras gör med sin mat och winer,
Hwad med et lärde Program Ulfwarter och Uputer.
En lekman och en Clerik, en Martel, en Raben,
De löpa rike dit, men hem med pungen ren,
Wår Hudibras tar fram en bok af fyra delar,
I hwilken man ej låt om paragraphen felar,
Tre hielstar kämpas här uti sin ånlets swett,
At blådra halfwe dan i boken sidt och bredt.
Af arghet och förtret man ofta bladen slänger;
Ty utaf Bastan och Spabilen ödet hänger.
Och när man ändelig låst så mycket som man wil,
Så går man mera dum från boken, än som til.
Resten saknas.

Korta Stads-nyheter.

Göteborgska Beret-priset.

Onsdagen, den 28 Augusti.

London	=	-	96	-	-	Dal. R:mt.
Amsterdam	=	-	86	87	-	M:f R:mt.
Hamburg	=	-	91	1/2	92	M:f R:mt.

Inkomne äro Skepparne John Hawks ifrån New-
castel med varlast, Nils Stenman ifr. Hull med var-
last, Lars Egerman ifr. Nantes med salt, William
Leslie ifr. Bordeaux med win och brånwin, Valentine
Dyer ifr. Bristol med packhus-gods, Edward Mor-
ison ifr. Glasgow med varlast, John Sheals ifr. Col-
nain med dito, Anders Stare ifr. Amsterdam med
packhus-

packhus-gods, Georg Fothergill ifr. Newcastle med
sientäl och bli, Evans Rome ifr. Stockon med var-
last, Robert Tod ifr. Perth med dito, John Lamb ifr.
Dundie med dito, Robert Mavor ifr. dito med dito,
Charles Erskine ifr. Craill med dito, Peter Pettersson
ifr. Bordeaux med win och brånwin, Valenius Christ-
man ifr. Grosfwyl med salt, och Mungo Olyphant ifr.
Perth med varlast.

Utgångne äro Skepparne Anders Elffström til Me-
delbaswet, William Hinton til Maldon, Will. Scott
til London, John Seamer til Newcastle, Samuel Jor-
ker til Memouth, John Stephenson til Hull, och John
Sheals til Callrain, alle med järn och bräder.

Små Kyrko-tidningar.

I Domkyrko-Församlingen äro ifrån den 21 til
den 27 dennes födde 5 gosse- och 1 flicko-barn, utom
en dödfödd gosse. Wlade Edoymaerdie-Capitainen
Herr Lars Nilsson Fries och Jungfru Maria Ekling.

I Lyffa-Församlingen föde i barn. Wlade Herr
Johan Wilhelm Poleschli och Jungfru Coecilia Wohl-
fabrt, sammaledes Fabricis-arbetaren Johan Nyman
och Spinnerkan Elisabeth Maria Schmidt.

I Kronhus-Församlingen födde 2 barn. Döde 2
barn, af twinshata och slag.

Kundgörelser.

Kyrkoherden wid St. Jacob i Hamburg, Hr. Chr.
Sam. Ulber, utgifwer hwar wecka en upbyggelig
Denkzettel öfwer sina Sön: Högtids- och Passions-
Prädikningar: utom des et Beckblad under namn af
der rechtschaffene Naturalist, mit seinem Christlichen
Auge und Herzen, bey naturalischen und weltlichen Din-
gen; äfwen som andra uplagan af des Koersdragare,
samt heliga sänger öfwer hwarie Sön: Högtids- och
Passions-dagar, kommer ofördröjeligen i ljuset.

Uti Herr Joh. G. Langes bokläda härstädes finnes
til

til köps första delen af Kon. Gustaf Adolfs historia, som Hr. Kongl. Bibliothekarien Gjerwell lagt handen wid, och nyligen utgifwit, hwarom i dessa Weckoblad N:o 31 sid. 256 är kundgjort. Priset är 2 Dal. 10 och två tredjedels öre S:mt. De som wilja pränimerera med 8 daler på hela werket, som nu fortfattes under fullt arbete, få denne förste delen i afkrifning för en Plåt.

På samma ställe bekommas och vinnande exemplar af den Svenske Mercurius för 1763 hela årgången à 12 Daler. Dito för 1764, à 12 Daler. Afwen fås där exemplar utaf samma arbete för innerwärande år til och med May, à 10 Daler, hwilket gället såsom pränumeration afwen för de följande månader til årets slut, så fort de hinna at utkomma.

3 dag, som är den 29 Augusti, kommer på Stadens Auctions-Kamare at försäljas et parti Bristolswatten, förmjölks- och annan samre ost, Ängelst smör och skåp i större och mindre fastager.

Inskundande 5 Septemb. kommer å Stadens Auctions-Kamare at försäljas, Salteriet Barnebrätten med des äbyggnad, på ön Stryss beläget: same et parti bote-sille-tumör och inventarie persedlar; utaledes Jagten Johanna Thalena, tio läster dräktig, jämte en Strömbåt och en wrak-eka, bägge med segel: närmare underrättelse fås hos Hr. Friedrich Loutin.

För en stilla ungtarl äro 2 hederlige och wälbelägne rum, jämte skåp för kläder m. m. nästkommande Michaeli at få hyra; då i all händelse och 3 rum tumna fås, jämte tarfweltz spising på samma ställe: närmare underrättelse lemnas på Smittiska boktryckeriet.

Nyligen inkommet d'Alchaud's Paratiz-pulver finnes för billigt pris til köps hos Herr Lör. Jensen.

Hos Herr Andreas Barthengren finnes för billigaste pris til köps nyligen inkommen Rågisk råg.

Rättelse.

Uti Weckobladet N:o 34 äro flera tryckesfel anmärkte. s. 280, r. 12, läs Adolph. s. 282, r. 5, läs wine na seger, r. 11, läs fly.

Göteborgska Wecko-bladet.

Torsdagen, den 5 September, 1765.

Min Herre!

Förmodeligen har jag kommet at genomläsa en skrift, innehållande några lyckönskningar, öfversände från så kallade käre wänner, til Herr Lectoren Magister Söen P. Ulfenroth, wid des hålna inträdes-tal, på Wifingsö den 4 Maji detta år. Högtiden firas, dels med en så kallad sten-styl, som på intet annat sätt skiljes från alman brukelig prosa, än medelst en punkt, som fångslar hwart ord, och dels någre versar til slut, hwarunder finnas bokstäfwerne M. B. då sten-stylen är utmärkt med B. E. Den som läst ej mindre Herr L. s. egna gratulations-skrifter, än de, hwarmed andra kommet honom ihåg tilförne, finner, wid jämförelsen med denne sten-styl, en ogemen likhet, til smak, tour, tankar och ordafatt; hwarföre den och förekomet mig, såsom en skufning af de förenämde, med tilhjelp af några meningar, tagne af andra i Lund utkomne sågne-skrifter. Har någon welat plåcka up, och tro de rosor på Herr L. s. wåg, hwilka han

Nu dels